

Tampere 9.4.2020

Hyvät ystävät

Tervehdys Tampereelta.

Niin siinä sitten kävi. Olemme palanneet väliaikaisesti Suomeen. Kirjoitamme tätä kirjettä työnantajan järjestämässä karanteenasunnossa Tampereelta. Eristystä on meneillään kahdeksas päivä ja tunnemme itsemme terveiksi. Siitä olemme kiitollisia, samoin kuin kaikesta varjeluksesta tänä erikoisena aikana, näissä kaikissa vaiheissa.

Johtuen globaalista koronapandemiasta Suomen Lähetysseura on kutsunut ulkomaan työntekijöitä palaamaan Suomeen. Kaikista maista ei ole joko ollut tarvetta lähteä, tai se ei ole ollut mahdollista. Namibian rajat on suljettu ja lentoliikenne lopetettu. Saimme Suomen Suurlähetystöstä Namibiassa suosituksen palata kotimaahan. Oli toinenkin syy. Sakarin Seppo-isä kuoli, nukkui pois 22.3 pitkällisen sairauden heikentämänä. Päätimme yrittää osallistua hautajaisiin, jotka järjestetään pääsiäisen jälkeen vain perheen läsnä ollessa. Jäämme kaipaamaan rakasta tatekulua. Hän eli pitkän, rikkaan elämän ja saavutti korkean 90-vuoden iän.

Vaikka kaupallinen lentoliikenne on keskeytetty Namibiasta, onnistuimme Suomen Suurlähetystön avustuksella pääsemään mukaan yhdelle Saksan hallituksen järjestämistä kotiuttamislennoista Windhoekista Frankfurtiin. Kone oli buukattu viimeistä paikkaa myöten täyteen. Suurin osa matkustajista oli Namibiassa olleita matkailijoita. Lento sujui muuten normaalisti. Frankfurtin lentoasema oli sen sijaan aavemaisen tyhjä ja harhailimme siellä terminaalista toiseen, pitkin autioita käytäviä. Suomeen saavuimme keväisessä säässä ja Uudenmaan rajan ylityskin onnistui helposti kertomalla poliisille, että ”Tompereelle menossa, kotiopalaamassa”.

Kuten muissa eteläisen Afrikan maissa, Namibiassa on julistettu yleinen hätätila ja lähes kaikki suljettu. Jätimme hiljaisen Windhoekin muutama päivä sen jälkeen, kun kaksi maan väkirikkaimmista lääneistä oli julistettu niin sanottuun lockdown -tilaan. Ne oli eristetty muusta maasta ja liikkumista rajoitettiin. Vain välttämättömissä ja kriittisissä

ammateissa olevat saavat enää liikkua. Hyvä uutinen on se, että epidemia ei vielä ole levinnyt laajana. Tähän mennessä virallisen tiedon mukaan on todettu vain 16 infektiotapausta ja näistäkin

osa on jo toipunut ja kyseessä olleet matkailijat palanneet kotimaihinsa. Toinen hyvä asia on, että koko maassa on saatu runsaasti siunaavia sateita ja luonto viheriöi. Huolestuttavaa sen sijaan on se, miten pienen maan terveydenhuolto onnistuu hoitamaan ja ottamaan vastaan mahdollisen laajamittaisen epidemian, sairastuneet ja apua tarvitsevat.

Namibian presidentti Hage Geingob julisti eilisen keskiviikon 8.4 yleiseksi rukouspäiväksi. Hän kutsui kaikkia kirkkokuntia soittamaan kirkonkelloja klo 12.00 sekä kansalaisia yhteiseen rukoukseen koronatilanteen vuoksi. Alla olevasta linkistä avautuu tästä kertova pieni uutisvideo. Ystävämme Simon Mushaandja, yksi ELCIN kirkon lahjakkaita nuoria muusikoita on säveltänyt rohkaisevan laulun, joka soi videon päätteeksi. Simon kertoi, että presidentti itse oli soittanut hänelle ja kertonut olleensa kosketettu ja kiittänyt häntä tästä laulusta.

<https://youtu.be/6xl3w5l43ZY>

Vietämme siis pääsiäisen kotimaassa. Olemme entistä kiitollisempia terveydestä ja samalla muistamme kaikkia niitä, joille se ei ole enää itsestään selvää. Antakoon Luojamme, Vapahtajamme Jeesus Kristus voimia ja siunauksensa kaikille sairaille, heidän läheisilleen samoin kuin heitä hoitaville.

Tämän erikoisen paastonajan odotus kulminoituu ylösnousemuksen juhlan odottamiseen. Jospa se toisi toivoa tähän kulkutaudin kourissa kärsivään maailmaan.

Toivomme teille rauhallista ja levollista pääsiäistä, Ylösnousseen Kristuksen, kuoleman voittajan juhlaa ja siunausta!

Kiitämme myös kaikesta tuesta ja meitä kantaneista ruokouksista, jotka ovat entistä arvokkaampia!

Tampereella, kiirastorstaina 9.4.2020

Päivi ja Sakari Löytty

Ps. Seuratkaapa myös fb-sivultamme alueemme uutisia

<https://www.facebook.com/slsetelaisesafrikas/?ref=bookmarks>